

A Székesfehérvári Törvényszék a Dr. Milus Gábor ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Távírda u. 2/A. III/11.) által képviselt **I. r. felperes neve** (címe) **I. r.**, a Dr. Milus Gábor ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Távírda u. 2/A.) által képviselt **II. rendű felperes neve** (II.rendű felperes címe) **II. r. felpereseknek** – a Dr. Mikó Péter ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen tartozás megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Keresetet elutasítja.

I. r. és II. r. felperes személyenként köteles megfizetni alperesnek 15 napon belül 900.000.- (azaz Kilencszázezer) forint + ÁFA, továbbá 412.730.- (azaz Négyszáztizenkétezer-hétszázharminc) forint egyéb perköltséget.

I. r. és II. r. felperes köteles megfizetni személyenként az államnak az adóhatóság külön felhívására 900.000.- (azaz Kilencszázezer) forint feljegyzett illetéket.

Ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéltáblához címzett, és a Székesfehérvári Törvényszéknél írásban, három példányban benyújtható fellebbezéssel lehet élni.

I N D O K O L Á S:

Bíróság peres felek, tanú által előadottak, a 14.G.40.019/2005. sz. ügy, valamint jelen per egyéb iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Alperes, valamint a ... Kft. között 2002. október 22-én kölcsönszerződés elnevezésű okirat készült, melynek alapján alperes, mint adós **21,5** millió kölcsönt kapott határozatlan időre. Ugyanezen felek között november 13-án **3,6** millió forintos kölcsönre megállapodás létrejött, mely szerint alperes, mint adós vállalta, hogy legkésőbb 2002. november 30-ig a kölcsönt visszafizeti. Ezen kívül alperes, valamint a .... Kft. között 2003. május 8-án **8,3** millió forintról, majd augusztus 8-án alperes és I. r. felperes között **12,5** millió forint kölcsönről készítettek okiratokat, melyeket hitelező és adós is aláírt.

Az egymással üzleti kapcsolatban lévő bányavállalkozások, így a fenti három cégen kívül a ... Kft., valamint a ....., egymás közötti elszámolásukra különböző kompenzációs megállapodásokat kötöttek – egy szerződést 2003. november 30-án, majd két megállapodást december 31-én –,

melynek során többször elszámolási alapnak vették alperes felé fennálló állítólagos követeléseket is. Alperes ezen megállapodásoknak nem volt részese, azokról nem is értesítették az érintettek. A 2003. november 30-i megállapodás rögzíti, a ... Kft-nek 4.050.000.- forintos tartozása áll fenn I. r. felperes felé, amely követelést a ... Kft. átvesz, és azt elszámolja I. r. felperessel szembeni követelésébe. A ... Kft. így a ... Kft. felé tartozik, amit elszámolt alperessel szembeni követeléséből, azaz alperes **4.050.000.- Ft** összegben már a ... Kft-nek, mint engedményesnek tartozik, mely tartozást a ... Kft. oly módon rendezte, hogy alperessel szemben fennálló követeléséből ezt az összeget a ... Kft-re engedményezte. Ez a megállapodás továbbá arról is rendelkezett, alperesnek I. r. felperes felé **12,5** millió forintos kölcsöntartozása áll fenn, mely követelés szintén a ... Kft-re szállt át, mint engedményesre, így I. r. felperes tartozása az engedményes felé ezen összeggel csökkent. A ... Kft. a megállapodás alapján 16.550.000.- forintos, alperessel szembeni követeléshez jutott.

A ... Kft., a ... Kft., valamint I. r. felperes között 2003. december 31-én újabb megállapodás jött létre, mely szerint I. r. felperes az alperessel szembeni, ... Kft-t illető 21.050.000.- forintos, illetőleg a ... Kft-t illető 16.550.000.- forintos követelést átvállalta. I. r. felperes egy ugyanazon a napon létrejött másik kompenzációs megállapodás alapján, alperes 8,3 millió forintos tartozását a ... Kft-től átvállalta, azt meghatározott mennyiségű kibányászott dolomittal kívánta elszámolni a jogosult felé. I. r. felperes ezt a 8,3 millió forint felé fennálló alperesi tartozást együtt kezelte a másik két összeggel, így a teljes összeg 45,9 millió forintra emelkedett.

I. r. felperes 2004. decemberi követelésében 45,9 millió forint kölcsöntartozás és járulékai megfizetésére terjesztette elő keresetét arra hivatkozással, engedményezések útján szerezte meg alperessel szembeni követelések perlésének jogát. Alperes a kölcsönt felszólítás ellenére sem fizette meg, tartozása változatlanul fennáll.

Alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, a 3,6 milliós kölcsönszerződést kivéve, a felek között más kölcsön átadására nem került sor, a szerződések megírására azon okból került sor, hogy rokona, Z. J. cégein keresztül alperesi építőipari beruházásba üzlettársként beszálljon, annak finanszírozásához pénzügyi segítséget nyújtson, aminek a biztosítékai lettek volna a szerződések, azonban a pénzügyi támogatás elmaradt, alperes a beruházást önerőből, állami támogatással oldotta meg.

A per során I. r. felperes a perbeli követelését 2008. augusztus 6-i szerződéssel átruházta a ... Bt-re, mely cég átalakulás folytán később beolvadt II. r. felperesi társaságba. Bíróság mindkét jogutódlásról -117., és 151. számon - végzést hozott.

Az elsőfokú bíróság 14.G.40.019/2005/154. sz., majd hatályon kívül helyezés folytán 14.G.40.166/2010/10. sz. határozataiban alperest 3,6 millió forint kölcsön és járulékai megfizetésére kötelezte II. r. felperes javára, ezt meghaladó keresetet elutasította. A Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.632/2011/9. sz. végzésével az elsőfokú határozatot ismételten hatályon kívül helyezte ugyanazon indokkal, azaz az elsőfokú bíróság elsődleges feladata annak tisztázása, felperesek perlési jogosultsága fennáll-e, ha igen, milyen jogcímen.

II. r. felperes a keresetét a megismételt eljárásban leszállította 3.600.000.- Ft kölcsön megfizetésére, annak a szerződés szerinti lejáratától, azaz 2002. december 1-től számított késedelmi kamatával, perköltséggel együttesen. Előadása szerint a 2003. december 31-i többoldalú

engedményezési megállapodásban szereplő 21.050.000.- forintos követelés tartalmazza a perbeli kölcsön összeget, így annak perlésére I. r. felperes vált jogosulttá.

Felperes előadta, a megállapodásukat tartalmuk alapján kell minősíteni, azokból kiderül, hogy alperessel szembeni követelések engedményezése történt meg. Később felperes arra nyilatkozott, tartozásátvállalás jogcímén szerezte meg I. r. felperes a 3,6 milliós követelést, ha ez a jogcím sem állapítható meg, akkor a megbízás nélküli ügyvitel címén felperes perlési jogosultsága megállapítható. Felperes előadta, alperes érdekében eljárva egyenlítette ki tartozását, ha erre nem is kapott megbízást alperestől. Felperes így a megbízott jogán követelheti azon összeg megtérítését, amelyet alperes érdekében megfizetett.

Alperes a szerződések semmisségével, megtévesztésen alapuló megtámadásával összefüggésben kifogásait fenntartotta, majd a leszállított kereset elutasítását kérte elsősorban arra hivatkozással, felperes a többi kölcsönrel együtt, a 3,6 milliós kölcsön perlésére vonatkozó jogosultságát sem igazolta, alperes vitatja, hogy II. r. felperes engedményezés útján, érvényesen hozzájutott a követeléshez. A kereset érdemét érintően előadta, a kölcsönt visszafizette, aminek bizonyítására a már meghallgatott tanúkon kívül P. I. tanú meghallgatását is kérte.

Leszállított kereset megalapozatlan.

A másodfokú bíróság útmutatása alapján is, a bíróságnak elsősorban azt kellett tisztáznia, felperesek megszerezték-e alperessel szembeni követelés jogát, perlési jogosultságuk fennáll-e (fennállt-e) a 3,6 milliós kölcsönre. Bíróság felperest a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján elsődlegesen arról tájékoztatta, azt kell bizonyítania, a 2003. december 31-i, két darab megállapodás alapján I. r. felperesre, mint engedményesre szállt át alperessel szembeni követelés joga. Másodlagosan az bizonyítandó részéről – amennyiben tartozásátvállalás történt –, hogy alperessel megállapodott tartozása rendezéséről, továbbá a tartozást meg is fizette a jogosultaknak.

Bíróság – miután felperes tényelőadást nem tett, továbbá nem kérte a szerződést kötő személyek meghallgatását szerződési akaratok tisztázására – a három kompenzációs célú megállapodás szövegezését vetette össze, megpróbálva nyelvtanilag értelmezni a szövegeket. A 2003. november 30-i megállapodás követelések átvállalásáról szól, melyek kapcsán nyomon követhető, hogy mely cég, kivel szembeni tartozásának a rendezésére, milyen módot – követelések átadását – választottak. Tartalmában ez a megállapodás megfelel a Ptk. 328.§ (1) bekezdése szerinti engedményezésnek, abból kikövetkeztethető, hogy 12,5 millió forint, valamint 4.050.000.- Ft követelés a .... Kft-re szállt át. A kölcsönszerződések alapján az is megállapítható, a ... Kft-nek ezen időpontig elvileg 25,1 millió forintos követelése állt fenn alperessel szemben, ami magába foglalta a 3,6 milliós perbeli kölcsönt is. Ebből az összegből elszámoltak 4.050.000.- forintot, így fennmaradt további 21.050.000.- Ft, ami a december 31-i egyik megállapodást érinti. Ebből a megállapodásból azonban nem derül ki – figyelemmel a másik december 31-i megállapodás egyértelműen, a Ptk. 332.§ (1) bekezdése szerint minősülő tartozásátvállaló rendelkezéseire –, hogy I. r. felperes tartozásátvállaló nyilatkozatot tett, vagy elfogadta a követelés átadását. Miután a három érintett fél – a másik két megállapodással szemben – nem rendelkezett az elszámolás háttéréről, azaz ki, kinek, mennyivel tartozik, milyen elszámolásba illeszthető a 21.050.000.- Ft és 16.550.000.- Ft követelés „átvállalása”, mit nyújtott I. r. felperes annak ellenében. Különösen zavaró és tisztázatlan a megállapodás célja, az elszámolás mikéntje annak tükrében, hogy I. r. felperes azon 8,3 milliós „tartozással együtt kezelte” ezt a két összeget, mely 8,3 millió forintos alperesi – állítólagos –

tartozást egyébként a másik megállapodás szerint átvállalta alperestől, később felperes ezt is állította. Mindezek alapján az sem állapítható meg tényként, a 21.050.000.- Ft engedményese lett I. r. felperes, vagy a szerződés 2. pontja és ahhoz igazodóan a másik megállapodás tartalma szerint, alperesi tartozás átvállalójának minősül. Utóbbi esetben felperesnek bizonyítania kellett volna alperessel létrejött megállapodását, továbbá a tartozás megfizetését. Azért is értelmezhetetlen volt magában a szerződéses szöveg, ui. a november 30-i megállapodásból az is kiderült, I. r. felperes a .... Kft. felé több, mint 35 millió forinttal tartozott a kompenzálások után is, ehhez képest a ... Kft. miért ruházta volna át alperessel szembeni követelését felperesre.

A rendelkezésre álló adatok alapján a bíróság egyik jogcímen sem tudta megállapítani, I. r. felperes jogosulttá vált a 3,6 milliós kölcsön követelésére. (Megbízás nélküli ügyvitel esetén is bizonyítania kellett volna felperesnek, hogy a 21.050.000.- forintot megfizette a ... Kft-nek.) Miután I. r. felperes, mint jogutód perlési jogosultsága nem áll fenn, nem állt fenn követelése, amit a ... Bt-re ruházhatott volna, így II. r. felperes, mint törvényes jogutód sem juthatott hozzá a követeléshez, ezért a bíróság a keresetet elutasította.

Perlési jogosultság hiányában a bíróság már nem foglalkozott alperes semmisségre alapított igényével, megtámadási kifogásával, illetőleg a 3,6 millió forint visszafizetésének kérdésével, mert ezek a kérdések az ügy érdemét érintették volna.

Perköltség felől a bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett, tekintettel arra, felperes a keresetet érintően elvesztés lett. Miután a bíróság I. r. alperest nem bocsátotta el a perből, ezért a Pp. 62.§ (4) bekezdése és 51.§ b) pontja alapján a bíróság két felperest fele-fele arányban kötelezte az alábbi perköltség megfizetésére. Alperes az ügyben 216.000.- Ft fellebbezési illetéket rótt le, továbbá 609.460.- Ft (399.360.- Ft + 181.300.- Ft + 28.800.- Ft) szakértői díjat fizetett be. Ezen túl felperes illetékfeljegyzési joga folytán 2 x 900.000.- Ft (peres, fellebbezési) feljegyzett illetékről kellett rendelkezni. Alperest a 32/2003.(VIII.29.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján 1.800.000.- Ft + ÁFA ügyvédi munkadíj is megilleti, mely összegek megfizetésére kötelesek felperesek.

ékesfehérvár, 2013. július 18.

. Deák Zsolt sk.

bíró